

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet:

Yrjö Keinonen

Puolustusvoimain entinen komentaja, jalkaväenkenraali, Mannerheimristin ritari, filosofian maisteri Yrjö Ilmari Keinonen kuoli 29. 10. 1977 Nurmijärvellä. Hän oli syntynyt 31. 8. 1912 Ruskealassa.

Hän tuli ylioppilaaksi v. 1932 Sortavalassa. Talvisodassa hän toimi joukkueen johtajana.

Jatkosodan alussa hän oli 7. divisioonan jääkärikompanian päällikkönä ja vuonna 1942 kapteeniksi ylennettynä jalkaväkirykmentti 9:n erään puolustuslohkon komentajana Syvärillä. Ansoistaan hänet nimitettiin Mannerheimristin ritariksi. Kesällä 1942 Keinonen aloitti aktiivipuseeriopintonsa. Kadettikoulukurssin jälkeen hän siirtyi sodan loppuvuodiksi Syvärin rintamalle pataljoonankomentajaksi jalkaväkirykmentti 8:aan. Majuriksi hänet ylennettiin vuonna 1944.

Yleisesikuntaupseerin tutkinnon hän suoritti Sotakorkeakoulun teknisessä osastossa vuonna 1953. Sen jälkeen hän toimi toimistoupseerina ja toimistopäällikkönä Pääesikunnassa sekä pataljoonan komentajana Savon prikaatissa. Vuonna 1960 Keinonen määrättiin everstiksi ylennettynä Porin prikaatin komentajaksi ja vuonna 1963 kenraalimajurin virkaan Uudenmaan sotilasläänin komentajaksi sekä Helsingin varuskunnan päälliköksi.

Tästä tehtävästä tasavallan presidentti nimitti hänet puolustusvoimain komentajaksi elokuussa 1965.

Kenraaliluutnantiksi Keinonen ylennettiin vuonna 1966 ja jalkaväenkenraaliksi 1968. Puolustusvoimain komentajan tehtävästä hän vetäytyi eläkkeelle huhtikuussa 1969.

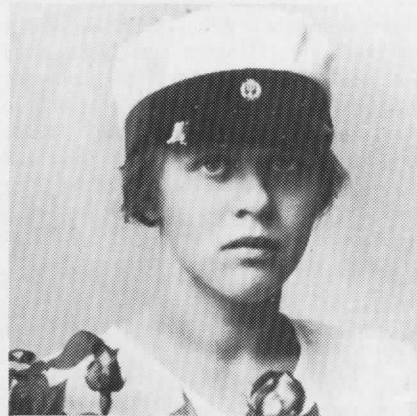
Rintamaupseerina Keinonen oli yksi parhaista. Toimintaansa armeijan komentajana on arvosteltu. Kaikissa vaiheissaan hän oli mieleltään karjalainen. Eläkevuosinaan hän osallistui karjalaistoimintaan.

Yleisesikuntaeversti, heimosoturi Väinö Veikko Savonen kuoli Helsingissä 3. 12. 77. Hän oli syntynyt Turussa 17. 12. 1900.

Hän osallistui 17-vuotiaana lukiolaisena vapaussotaan talvella 1918 Ahvenanmaalla. V. 1919 hän oli vapaaehtoisena Aunuksessa suomalaisen avustusretkikunnan mukana. Kadettikoulun jälkeen hän palveli Laatokan rannikkotykistössä, myöhemmin yleisesikunnassa ja Viipurin ilmatorjuntarykmentissä. V. 1931 hänet komennettiin oppilaaksi itsenäisen Viron sotakorkeakouluun, jonka oppijakson hän suoritti v. 1934. Talvi- ja jatkosodassa hän toimi Kannaksella eri tehtävissä mm. pataljoonan komentajana. Tammikuussa 1944 hän sai siirron virolaisista vapaaehtoisista muodostettuun Jalkaväkirykmentti 200:een. Aluksi hän toimi koulutuskeskuksen päällikkönä, myöhemmin pataljoonan komentajana, virolaisen upseerikurssin johtajana ja rykmentin komentajan sijaisena. Hän saavutti virolaisten aseveljien kunnioituksen. Sotien jälkeen hän toimi sotilaspiirin päällikkönä Hämeenlinnassa ja Kemissä sekä viimeksi pääesikunnassa. Heimoaate, Karjala ja Viro olivat hänelle rakkaita aina loppuun saakka.

Tammikuun 1 päivänä 1977 kuoli kotonaan Espoon Laaksolahdessa Viivi Marttina 75-vuoden ikäisenä. Hän oli syntynyt Kajaanissa 11. päivänä toukokuuta 1902 kauppias Juho Marttinan ja vaimonsa Matildan o.s. Andersonin kolmantena lapsena.

17-vuotiaana koulutyttönä hän suoritti lyhyen sanitäärikurssin ja otti osaa Aunuksen vapaustaisteluun Karjalan retkikunnan pohjoisen ryhmän (Talvelan) sairaanhoitajana mutta joutui palaamaan kotiin Viipuriin äitinsä sairastuttua vakavasti.

Viivi Marttina

Suoritettuaan ylioppilastutkinnon v. 1922 hän toimi jonkun aikaa kansakoulunopettajana mm. Taipalsaarella ja Metsäpirtin Viisjoella inkeriläisten lasten ns. pakolaiskoulussa.

Avioiduttuaan v. 1924 ja muutettuaan Helsinkiin hän suoritti alemman hallintotutkinnon Helsingin yliopiston lainopillisessa tiedekunnassa.

Viivi Marttinan isän kantasuku on kotoisin Aunukselta, Säämjärven Jessoilasta.

Rouva Katri Tunttunen kuoli 2. 7. 77 Lieksan sairaalassa. Hän oli syntynyt 18. 12. 1902 Repolassa Saarenpäänkylässä.

Veikko Karvinen iskemässä

Kyykän mestari-iskijä Veikko Olavi Karvinen kuoli Hämeenlinnassa 1. 1. 78. Hän oli syntynyt Tohmajärvellä 14. 10. 1918. Hän oli innokas ja taitava kyykkäpelin harrastaja. A-sarjan mestaruuden hän saavutti vuosina 1966 ja 1968. Ahkerasti hän osallistui Hämeenlinnan karjalaisten kyykkätoimintaan edustaen usein uuden kotiseutunsa karjalaisten värejä.

Pelaajien kesken hän oli pidetty ja arvostettu. Hämeenlinnan rautatieasema oli hänen työnantajansa. Hämeenlinnaan hän oli ehtinyt saada kauniin omakotitalon. Ikuiseen lepopaikkaan Veikkoa oli kantamassa oma poika ja viisi kyykkäveljeä Kuparinen, Ehoniemi, Laine, Paakkanen ja Rajamäki.

Kauppaneuvos Yrjö Tyynelä kuoli 15. 11. 1977 Jyväskylässä. Hän oli syntynyt Impilahdella 1. 11. 1907.

Liikemiesuransa hän aloitti Pitkärannassa, missä liike kehittyi jo tavaratalomaiseksi käsittäen monipuolisen päämyymälän sekä neljä sivuliikettä. Sota keskeytti kuitenkin yrityksen kasvun ja johtajan siirtyessä rintamalle yritys muutti Karjalasta Keski-Suomeen — ensin Vaajakoskelle ja 1945 Jyväskylään.

Kauppaneuvos Tyynelä palveli II divisioonan Sillan Patteriston kirjurina talvisodassa ja jatkosodassa saman yksikön suuntakehäaliupseerina.

Yrjö Tyynelä

Helena Salo ent. Potapoff (s. Petrof) syntynyt 5. 6. 1891 Pistojärvellä, kuoli 31. 8. 1977 Iisalmessa.

KYYKKÄ

KYYKKÄVALTUUSKUNNAN KUULUMISIA

Karjalaisen kyykkävaltuuskunnan kokous pidettiin 8. 1. 78 Karjalatalon Kyykkäkabinetissa Helsingissä.

Valtuuskunnan puheenjohtajan Boris Karpelan katsouksesta kävi ilmi, että kulunut kyykkävuosi oli vilkas, erinomaiseksi kuntosuorituslajiksi todettu karjalainen kyykkäpeli on saanut uusia harrastajia, kaikki valtakunnalliset kilpailut sujuivat hyvin ja yksi kyykkäseura on perustettu Yhdysvaltoihin.

Kyykkäsääntöjen uudesta — neljänestä — painoksesta on kysytty myös kentän ääntä. Yleisenä toivomuksena on lausuttu, että turhat muutokset ovat pahasta. Vain asialliset lisäykset, oikaisut ja mahdolliset täsmennykset ovat tarpeellisia. Uusitut säännöt päätettiin painattaa entiseen taskukokoon, jakaa ne seuroille. Myyntihinnaksi päätettiin mk 5.—.

Vireillä ollut kyykkämerkkiehdotus on saanut hyväksymisen. Se on oheisen kuvan muotoinen, punamustavärinen, hihamerkin koko 9,6x7,3 cm, selkämerkin 24x17,5 cm. Sanat »kyykkä» ja »kerho» voidaan jättää pois, molemmat tai vain toinen oman kyykkäseuran nimeä varten. Merkin painatuksesta pyydetään tarjouksia.

— KL:n kyykkämiesten sm-joukkuekilpailut ja naisten henkilökohtaiset kilpailut pidetään 17. 6. 78 Salossa niveltyneinä liiton kesäjuhliin. Järjestäjänä toimii liiton Salon piiri ja päävetäjänä Olavi Vesterinen Perttelistä (puh. 924-86233). Avuksi hänelle ohjaamaan ja avustamaan suurkilpailuja valittiin valtuuston jäsen Pauli Jousimo Turusta. Toukokuussa päätettiin pitää Salossa kyykkätuomarikurssit, jonne ovat tervetulleita myös kyykkääjät Salon piirin ulkopuolelta.

— Kyykän mieskohtaiset sm-kilpailut pidetään elokuun lopussa ja pitopaikka julistetaan haettavaksi.

— Kilpailut tasavallan presidentin hopeamaljasta pidetään 17. 9. 78 Jyväskylässä. Kilpailut järjestää viime vuoden voittajaseura Jyväskylän Karjalaiset ry. yhdessä piirinsä kanssa. Kilpailuihin voivat osallistua KL:n piirien mestarijoukkueet.

Hämeen piiri järjestää kyykkätuomarikurssit 27. 5. 78.

Kosti Pamilo lahjoitti kiertopalkinnon naisten henkilökohtaisiin kilpailuihin. Siitä kilpaillaan v. 1978—1983. Omakseen palkinnon saa v. 1983 eniten voittoja saavuttanut. Jos voittoja on tasamäärä, palkinnon saa eniten voittopisteitä saanut naiskyykkääjä.